

Felcsúti Hírlap

2024. július, XIII. évf., 7. szám (143.)

Arcképek „Én nagyon boldog vagyok”

A 99 éves Marika nénivel a hosszú élet titkának nyomában

EgyüttEst

Tehetségeink seregszemléje
az iskola névadójára emlékezve

Ökokaland

Ovisaink a középiskolások
segítségével gondozzák
veteményesüket

Portré

Találkozás Szabó Lajossal,
iskolánk testnevelő tanárával

Júliusi tartalom

3

Meghívó

'Csúti Vigasságok

4

EgyüttEst

Tehetségeink seregszemléje az iskola névadójára emlékezve

8

Portré

Találkozás Szabó Lajossal, iskolánk testnevelő tanárával

12

Ökokaland

Ovisaink a középiskolások segítségével gondozzák veteményesüket

16

Arcvonás

A 99 éves Marika nénivel a hosszú élet titkának nyomában

20

Együtt

Felcsúti gyerekek a Real Madrid alapítványának tornáján

23

Felajánlás

Oláh János szétosztja a Szerelemfociért járó honoráriumát

24

Mesesarok

Szarkafürdő

26

Konyha

Pain perdu

27

Kert

Klímaváltozás odahaza is

28

Harangszó

Szentmisék és igeliturgiák rendje Szent értékek

30

Mozaik

'CSÚTI VIGASSÁGOK

2024.08.10. 14:00-24:00 ÓRA KÖZÖTT

HELYSZÍN: A TAMÁSSY-MARGALIT-KÚRIA PARKJA, FELCSÚT

A FELCSÚT KÖZSÉGI ÖNKORMÁNYZAT SZERETETTEL MEGHÍVJA ÖNT ÉS KEDVES CSALÁDJÁT FALUNAPI RENDEZVÉNYÉRE!

14:00 A KASTÉLY ÓVODA ÉS BÖLCSÖDE KATICA CSOPORTJÁNAK FELLÉPÉSE
14:30 SZABÓ JÚLIA IFJÚ TEHETSÉG ÉNEKEL
15:00 ZENÉS INTERAKTÍV MŰSOR DISNEY-DALOKKAL
16:15 GYÉMÁNT GOSPEL KÓRUS
16:45 FÜTYÜLŐS TÁNCCSOPORT
17:00 DÍJÁTADÓK: FŐZŐVERSENY, A LEGSZEBB KONYHAKERTEK, FELCSÚT VIRÁGOS PORTÁJA
17:00 HABPARTI AZ ÉPÜLET MELLETTI FÜVES TERÜLETEN
17:30 POP-RETRÓ MŰSOR ZSIGMOND LALA ELŐADÁSÁBAN
18:20-19:40 KICSI MC, A ZENEBUTIK SZTÁRJA
18:30 FALUVACSORA
19:45 HEKIII X JBOY
20:30 LUXURIOUS DANCE SHOW
21:00 IZZÓ DUETT TŰZZSONGLŐRSHOW
21:20-23:00 PEAT JR.

KÍSÉRŐPROGRAMOK:

- ARCFESTÉS, LUFIAJTOGATÁS, KÉZMŰVES-FOGLALKOZÁS, CSILLÁMTETOVÁLÁS A KÖNYVTÁRSAROKBAN
- AZ ALCSÚTDOBOZI ÖTE GYERMEKPROGRAMJAI
- A BICSKEI RENDŐRKAPITÁNYSÁG GYERMEKFOGLALKOZÁSA
- KIRAKODÓVÁSÁR, PINGPONG, LÉGVÁR, CSOCSÓ, JÉGHOKI, MEGLEPETÉSJÁTÉKOK
- FŐZŐVERSENY

A HELYSZÍNEEN BÜFÉ ÜZEMEL.

A MŰSORVÁLTOZÁS JOGÁT FENNTARTJUK!

EgyüttEst A csillagos ég a határ

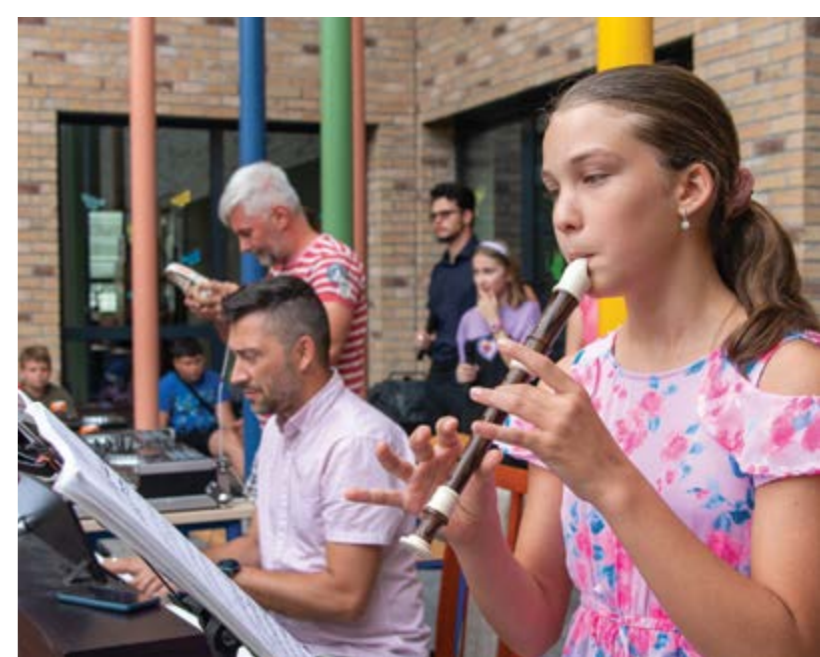
Tehetségeink seregszemléje az iskola névadójára emlékezve

Míg iskolánk korábban György-nap táján tisztelgett többnapos programsorozattal a névadó, Endresz György emléke előtt, addig most az utolsó tanítási napok avanszáltak Endresz-hétté – nem véletlenül: 1931 júliusában történt ugyanis, hogy gépével a felcsúti kukoricásban landolt a világhírű óceánrepülő. Az idei Endresz-napok rendezvényei közül a hagyományteremtő céllal életre hívott EgyüttEst gálaműsorába pillantottunk bele, ahol az elsősöktől a nyolcadikosokig bárki megmutathatta tehetségét.

„És te csak tedd, te csak hidd, mi meg követünk mind, és a csillagos ég a határ. Cserébe önmagadat add, ez nem is olyan túl nagy ár. A képzelet téged vár” – csodálatos énekhangjával, A Játékkészítő című színpadi show Álmodd meg a csodát! című dalát énekelve a negyedikes Szabó Júlia nyitotta meg az Endresz György Általános Iskola történetének első EgyüttEstjét az iskola színes girlandokkal díszített udvarán, ahol a tanév utolsó napján összegyűlt a sulis apraja-nagyja, hogy a legtehetségesebbek és a legbátrabbak megmutathassák, mit tudnak. A hatodikos Arany János Toldijának leghíresebb jeleneteit vitték színre, Szarvas Gréta párjával parázs rábaközi táncot járt, Blaskó Villó és Kertész Lilla fuvolán játszott a Karib-tenger kalózái és Az oroszlánkirály betétdalát, a kicsi elsősök népi játékokat mutattak be, Iski Leila, Tész Léna vagy épp Nicsovcics Nimród verset szavalt, Szarvas Adrienn táncolt és zongorázott is – hogy csupán néhányat említsünk a remek produkciók közül, amelyeket az ötödikesek zártak le. „Miért félnénk, miért élnénk, ha nem egy álomért?” – énekeltek a gyerekek a Pál utcai fiúk című musical Mi vagyunk a grund című dalát. Az egyes előadások között Vörösné Székely Henriett megbízott iskolaigazgató különféle elismeréseket adott át. Többek között megválasztották az év diákját – az alsósok közül Gondos Írisz, a felsősök közül Turi Panka lett a cím büszke birtokosa, s kiderült az is, hogy kik lettek a háromfordulós iskolai Ninja Warrior bajnokai – a fiúk közül a hatodikos Kiss Márk, a lányok közül a hatodikos Nagy Zsejke érdemelte ki az év nindzsája kitüntetését. Az Endresz történetének első EgyüttEstje az iskola belső udvarán rendezett kerti partival, önfeledt mulatással ért véget.

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Portré Egyszerűen csak „tanbá”

Találkozás Szabó Lajossal, iskolánk testnevelő tanárával

Több mint negyven év után nyugdíjba vonul az Endresz György Általános Iskola testnevelő tanára, Szabó Lajos, akit a legtöbben csak úgy hívnak: „tanbá”. A kollégáktól kapott, „Ezután minden nap vasárnap!” feliratú pólóban fogad, még egyszer, utoljára végigjárja az iskola folyosóját, belép a tornaterembe, amely annyi, de annyi játéknak adott teret, s ahol annyi, de annyi önfelelt kacaj visszhangzott az évek során – hát még a régi iskolaépület falai között! A nagy életváltás küszöbén hivatásválasztásáról, pályájának alakulásáról és pedagógusi hitvallásáról kérdeztük tanbát.

„Negyvenhárom tanév van mögöttem, soha nem tanítottam máshol, csak a felcsúti iskolában – fog bele történetébe Szabó Lajos. – Szeretem a szülőfalumat, szeretem a hivatásomat és szeretem a gyerekeket, egyszerűen boldog vagyok, ha közöttük lehetek, arról nem is beszélve, hogy mindig jó volt a közösség a tanárban is.” Tanbá Felcsúton nőtt fel, és ő maga is ide járt iskolába: „Azok a fák az iskola egykori udvarán velünk növekedtek, remek tanítóim, tanáraink voltak, s nagyszerű volt az osztályközösség is. Olyanok voltunk, mint egy igazi család. Mozgékony gyerek voltam, a pajtásaimmal nap mint nap kimentünk a placra és fociztunk, akkoriban nem volt játszótér, csapatokba verődünk, s egyszerűen együtt voltunk, játszottunk. Am hatéves koromban volt egy komoly szívműtétem, s a szüleim úgy gondolták, az egészségem szempontjából az lesz a legjobb, ha a természet közelében dolgozhatok. Erdésznek szántak, de nem vettek fel Sopronba. Klári néni, az akkori iskolaigazgató hívására, képesítés nélkül kezdtem el tanítani a felcsúti iskolában, s egyszerűen itt ragadtam. Megigéztet a tanári pálya, jelentkeztem hát a győri főiskolára, ahol aztán testnevelés specializáción végeztem.”

Persze az, hogy tanbá éppen a pedagógusi pályán kötött ki, korántsem véletlen. Édesanyja – községünk díszpolgára, a falu első óvónője, akinek a vezetésével az ötvenes évek derekán megkezdhetette működését a Kastély Óvoda – is inspirálta a pályaválasztásban. Az is az édesanyjához teszi hasonlónak, hogy mindkettejüknek Felcsút volt az egyetlen állomás a hivatásukban. „Sok mindent megéltem az elmúlt negyvenhárom évben, csupa szépre emlékszem – mondja. – Túl azon, hogy számos diákolimpián szerepelhettünk a gyerekekkel, számomra mindig is az volt a legnagyobb boldogság, hogy amikor reggel beléptem az iskolába, a diákok öleléssel, mosolyogva fogadtak. Jó reggelt, tanbá! – nekem ennyi elég volt, s jól indult a napom. Valóban nagyon szerettem a gyerekek között lenni.”

Tanbá a missziójának tekintette, hogy a testmozgást a gyerekek életének a részévé tegye. „Nem kell élsportolóvá válni, de fontos, hogy sportoljanak, mozogjanak a gyerekek, s hogy a mozgás ne csupán a kötelező tanóra velejárója legyen, hanem ráérezzenek a fontosságára a saját egészségük érdekében. Amikor azt mondták, tanbá, tők jó volt ez a tesióra, számomra az volt a

prémium – fogalmaz Szabó Lajos. – Bár megvolt a tananyag, a játékot minden feladatba belecsempészttem. A gyerekek egész nap az iskolapadban ülnek, oda kell figyelniük a tanórákon, éppen ezért arra törekedtem, hogy a testnevelés óra legyen az az idő, amikor kicsit kitorhetnek a keretből. Ott átmozgathatják a testüket, kiengedhetik a hangjukat, felszabadulhatnak. Az óráimon ennek a játékoságnak engedtem teret.”

Testnevelő tanárunk szárnyai alatt számos felcsúti gyermek cseperedett fiatal felnőtté, sőt, olyan is akad, akinek tanbá már az unokáját is tanította: „Jó érzés, amikor évek múltán összetalálkozom egy-egy volt diákkal, s úgy köszöntenek: »Szia, tanbá, emlékszel, milyen jókat játszottunk?«” De Szabó Lajos kivételes tehetségek útját is egyengette: „A magyar válogatott egyik legkiválóbb játékosának, Sallai Rolandnak az osztályfőnöke voltam. Az egyik év szeptemberének elején, amikor már megkezdődött a tanév, az édesapja bekopogott a suliba, s jelezte, hogy csatlakozna hozzánk a kis Sala. Cingár, félszeg gyerek volt, eleinte sokat pityergett, aztán megnyúlt, megerősödött, befogadták a társak is, és a legjobb tanuló lett. Büszke vagyok rá, hogy ha csak egy kicsit is, de részese lehettem annak, hogy odaért a legnagyobbak közé.”

Tanbá a felcsúti női labdarúgás kimunkálásában is oroszlánrészt vállalt: „Hegedűs Béla kérte, hogy segítsek egy női csapat létrehozásában a Puskás Akadémián. Felültem a robogómra, bejártam a környéket, s megkérdeztem az általam ismert és tehetségesnek tartott lányokat, lenne-e kedvük játszani. Tizenvalahányan gyűltek össze. Így indult az egész. Néhány éven át én tanítottam nekik a labdarúgás alapjait, majd átvették a munkát a profik. Ez is gyönyörű időszak volt az

életemben. Látni ezeket a lányokat, mennyire szeretik a focit, nekem is erőt adott. Örülök, hogy a néhány éve még gyerekcipőben járó felcsúti női labdarúgás is magas szintre került.”

Mérföldkő volt az is tanbá életében, hogy a 2022-ben átadott új iskolaépületben is taníthatott: „Nagy boldogság volt, hogy a szenzációs high tech iskolában és a hozzá tartozó tornacsarnokban is kipróbálhattam magam. Emlékszem, amikor 1981-ben tanítani kezdtem, még csak egy földes pályánk volt, és ámulva néztem a bicsei iskola tornatermet, s lám, most nekünk is van egy szuper csarnokunk. Felcsútiként is büszke vagyok rá, hogy mindez a miénk, s hogy ilyen infrastrukturális feltételek között pallérozódhatnak a helyi gyerekek.”

Ha az egészsége engedi, tanbá a nyugdíjazását követően is szeretne még tenni a közösségért, a felcsúti gyerekekért. „Nyughatatlan ember vagyok, s bár a ház körül temérdek a teendő, szeretném magam mással is elfoglalni, olyasmivel, ami a gyerekekhez kötődik – mondja. – Engem ők tartanak fitten. Hálás vagyok, hogy egy egész életpályát élhettem meg közöttük. Számomra a tanári pálya volt a minden. A helyemen voltam, valóban hivatásra leltem, s ez nem kis dolog.” De a végén ideje már megtudnunk, vajon honnan a név: tanbá? „Ezt a nevet még az első osztályom adta nekem, a tanár bácsit hosszúnak találták a gyerekek – árulja el. – Évtizedek óta így hív mindenki, meglehet, sokan nem is tudják a valódi nevem. Volt, aki az iskolai tablót szemlélve döbrent rá, hogy engem úgy hívnak, hogy Szabó Lajos. De nem is ez a lényeg. Nekem bőven elég, ha egyszerűen csak tanbá vagyok...”

Nagy Enikő

Fotó: Pesti Tamás, Döme László Balázs

Ökokaland „Én kis kertem kerteltem”

Ovisaink a középiskolások segítségével gondozzák veteményesüket

Kicsi kapákkal, gereblyékkal, locsolókannákkal a kezükben a kerítésen túl elterülő tankert felé veszik az irányt óvodásaink. Ki-ki a maga csoportjának ágyásához közelít, s már neki is lát a gazolásnak. Az ügyes kis kezecskéknek hála egykettőre eltűnnek a gyomok a veteményesből, a gyerekek az ágyások végében álló komposztálókba hordják őket, a szépen növekvő palánták pedig valósággal fellélegeznek. Nini, lassanként az első termések is megjelennek! Itt egy cékla, ott egy retek – aznap belőlük lesz az uzsonna a gyerekeknek. Tavasszal indult el a kertprogram a Kastély Óvoda és Bölcsőde melletti zöldterületen, ahol – a Letenyey iskola leendő gazdáinak hozzáértő segítségével – maguk az ovisok és a bölcsisek kertészkedhetnek.

„Én kis kertem kerteltem, bazsarózsát ültettem. Szél, szél fújdogálja, eső, eső veregeti, huss!” – Panni néni vezetésével énekszóval zajlik a munka a Kastély Óvoda és Bölcsőde udvarán túl kialakított tankertben. Napraforgó, kukorica, krumpli, hagyma, petrezselyem, répa, borsó, bab, retek, cékla, saláta, paprika, paradicsom, uborka – minden zöldség szemmel láthatóan jól érzi magát a gyerekek művelte kertben, ahol még olyan gyógy- és fűszernövények is helyet kaptak, mint a kamilla, a levendula, a bazsalikom, a rozmarin, a kakukkfű vagy épp a citromfű. Ám korántsem véletlen, hogy ezek a növények annyira boldogok itt – a gyerekek nap mint nap kisétálnak a kis veteményesükbe, s féltő gonddal rendezgetik az ágyásokat. Minden csoportnak, de még a bölcsiseknek megvan a sajátjuk a mintegy 100 négyzetméternyi területen, ahol a Felcsúti Letenyey Lajos Gimnázium, Technikum és Szakképző Iskola hozta létre a tankertjét. Az ifjú gazdák előkészítették a talajt, kialakították a parcellákat, s az ő hozzáértésükkel találták meg a legmegfelelőbb helyet a főként a szülőktől kapott aprócska magok és a palánták is, amelyek mostanra gyönyörű és egészséges növényekké terebélyesedtek. A veteményezésben persze már az ovisok is segédkeztek a „nagyoknak”, mi több, azóta ők maguk gondozzák a kertjüket. A kis Boti komoly jártassággal kapálja az ágyásokat – nem véletlenül: mint mondja, odahaza is besegít a szüleinek a kerti munkába. Miközben társaival fáradhatatlanul irtják a gatz, Juhászné Melinda óvodavezető meséli el a kertprogram történetét.

„Az óvodaudvart körülölelő zöldterület kínálta a lehetőséget a környezeti nevelés magasabb szintre emelésére. A szántóföldön időről időre megjelentek a különféle munkagépek, s a gyerekek a kerítésen csüngve figyelték a földművelés ilyen-olyan munkafolyamatait. Az ő lelkesedésük adta meg a löketet, hogy a fenntarthatóságra nevelés színtereként, a Letenyey iskola szaktudásával létrehozzuk az óvoda- és bölcsődekeretet. Intézményünk pedagógiai programjának kiemelt feladata a gyermekek környezet tudatos gondolkodásának, magatartásának megalapozása, a fenntartható, egészséges életmódra nevelés, a gyermekek ökológiai szemléletformálása – árulja el Melinda. – Nem titkolt célunk a Zöld Óvoda cím megszerzése, s az általa közvetített értékek beépítése az óvodai-bölcsődei nevelésbe. Arra törekszünk, hogy a gyerekek minél közelebb kerüljenek a természethez, megtanulják óvni a környezetünket, s szeretnénk hozzájárulni az egészséges életvitelhez nélkülözhetetlen táplálkozási, hulladékkezelési, környezetvédelmi szokásaik kialakításához. Ők még őszinte kíváncsisággal fordulnak a világ felé, élményalapú foglalkozásokkal segíthetjük őket a világ felfedezésében. Együtt csodálkozhatunk rá a növények fejlődésére, láthatjuk munkánk gyümölcsét, pontosabban: zöldségét, elfogyaszthatjuk a megtermelt zöldségeket, sőt, télen a madáretetőket az összegyűjtött magokkal tölthetjük fel. Hálásak vagyunk a Letenyey diákjainak, akik türelemmel, szeretettel vezették be a kicsiket a veteményezés folyamatába. Kihalóban van a földművelés apáról fiúra szálló ősi tudása – ezzel a projekttel szeretnénk életben tartani.”

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Arcvonás „Én nagyon boldog vagyok”

A 99 éves Marika nénivel a hosszú élet titkának nyomában

Mindössze néhány percnyi beszélgetést követően már értek is mindent. Marika néni életöröme, derűje, meglegedettsége szinte kitapintható, nyoma sincs rajta semmiféle megkeseredettségnek, életuntségnek, meggyötörtségnek, pedig sok mindenben van túl. A szüleit korán elveszítette, az édesanyját nem is ismerte, úgy nőtt fel, hogy a sors hol ide, hol oda vetette, de neki mindig ott volt jó, ahol éppen volt. Fiatal lányként rátalált aztán a szerelem, s bár az égvilágon szinte semmijük sem volt, boldogok voltak a férjével. Mint mondja, mindig akadt valami, aminek tudott örülni. Alighanem ez a titok. De elmondja nekünk ő maga, Fogarasi Józsefné Mária, aki nemrégiben belépett a 100. életévébe, s akit látva az ember eltökéli: így, ilyen szépen, ezzel a derűvel szeretne megöregedni.

„1925. május 15-én a Szabolcs-Szatmár-Bereg vármegyei Újfehértón születtem – kezdi a történetét Marika néni. – Az édesanyjamat nem ismertem, másfél éves voltam, amikor meghalt. Még egy fénykép sem készült róla. Nyolcéves koromban az édesapám is meghalt. Engem és a bátyámat a sors erre-arra dobált, de hála istennek mindketten jó helyre kerültünk. Megjött a háború, mindenki ment, amerre látott. Engem felhoztak Pestre. Az édesapám az édesanyám halála után újra megnősült, lett öt féltestvérem, s a húgom a gyógyszerárban dolgozott. Mikor férjhez ment, megkérdezte: »Te, Manyi, nem akarsz eljönni a helyemre?« De, mondom, elmegyek. Így kerültem a patikába, ahol Lukácsné, a gyógyszerészné, aki a családjával a XI. kerületben lakott, felajánlotta: »Marika, nem volna kedve eljönni hozzánk családtagnak?« Így történt, hogy hozzájuk kerültem, s úgy bántak velem, mintha a gyermekük lettem volna. De persze szorgalmasan dolgoztam, sütöttem-főztem, örültek nekem, én meg örültem nekik. Minden olyan szép volt.”

Csodaszép fiatal lánnyá cseperedve Marika néninek a leendő férjével való megismerkedésének és házasságkötésének története is hasonlóan kalandosra sikerült: „A húgom férje tűzoltó volt, aki azt mondta nekem: »Te, Manyi, nem akarsz megismerkedni a barátommal?« Mutasd be, majd meglátjuk, mondtam, s 1947. május 15-én megismerkedtem a férjemmel. 1947. október 12-én esküdtünk meg. Nem kellett sokat gondolkodtam, láttam, hogy jó ember. S valóban: ő engem soha egy szóval sem bántott meg, nagyon jó férjem volt. No és mondja nekem, szedjem össze a papírokat, másnap megyünk a polgármesteri hivatalba. Így is történt. Odaállok a polgármester úr elé, néz rám, mondom, biztos tetszem neki, de már késő. S akkor megszólal: »Mit szólna, kedves Mária, ha én magát most lecsukatnám?« En-

gem? De hát én nem csináltam semmit! – mondom. »De bizony, maga nagy bajt csinált, okirathamisítást követett el.« No hisz nem tudtam, hogy ez akkora nagy dolog: az este, amikor a papírokat rendezgettem, kijavítottam a nevemet, mert nekem az úgy jobban tetszett, így lettem Urr Máriából Uri Mária. Elszégyelltem magam, na, mondom, szép menyasszony vagyok, az esküvőmről megyek a börtönbe... Ám a polgármester úr az őszinteségemet látva megkegyelmezett nekem.”

A történetnek itt még koránt sincs vége... „Megvolt az esküvő, s a férjem azt mondja nekem: »Na akkor most már elviszlek a szüleimhez!« Hazamentünk, s így szólt: »Édesapám, édesanyám, bemutatom a feleségemet!« Józsikám, mert úgy hívták a férjemet, te meg nősültél? – csodálkoztak a dolgon, de hamar megszerettek engem. De úgy képzeld el, hogy nekünk semmink sem volt, még egy ágyunk sem. Kispesten laktunk albérletben. A férjem is tűzoltó volt, egy nap, amikor hazaértem a munkából, azt mondta, meglepetése van számomra: bebútorozta a szobát. No hála istennek – örvendtem! Megyek be a lakásba, s látom ám, hogy az én férjem úgy bebútorozott, hogy krétával telerajzolta a lakást. Volt ott szoba, konyha is, minden, ami kell. De az olyan eredetinek tűnt, hogy csuda! Kacagtam is nagyon. Hát, ilyen volt a mi életünk.” Történt egyszer, hogy Marika néniék kocsit béreltek, amellyel hazavihették életük első heverőjét. „A férjem húzta, én meg toltam a kocsit, így mentünk, de végigneveztük az utat – meg az egész életünket. Pedig igazán semmink sem volt, de tényleg úgy van: ez a boldogság. Mi olyan boldogok voltunk! Mindennek tudtunk örülni. Volt, hogy elmentünk kirakatokat nézni, s mondtuk, milyen szép volna, ha nekünk is volna olyan, mint amit ott látnak, de hát nincsen, no se baj. Nagyon boldogok voltunk.”

Marika néni négy gyermeknek adott életet. Az első három Budapesten, a legkisebb már Felcsúton született. „A férjem szülei itt laktak, ez volt hát a szülői ház, amiben most is élek – árulja el. – 1949-ben költöztünk ide, nehéz idők jöttek. Hamarosan megbetegedett és meghalt az anyósom és az apósom is. A férjem szolgálatban volt, itt voltam a négy gyerekkel, közben ápoltam a beteg öregeket. Sokat szenvedtünk, és nem volt semmink, csak a négy gyerekünk. Felneveltük őket, mindegyik rendes, becsületes ember lett. Én ezt tudom be a boldogságnak. Ennél nagyobb nem kell. Az ember sok nehézségen megy keresztül az életben, de megtanultam, hogy mindig a jót kell nézni, a rosszat soha. Én mindig boldog voltam, a mai napig örülök az életnek. Megköszönöm a Jóistennek, hogy megértem ezt a kort, s hogy kaptam még egy napot. Mindennek örülök. Komolyan mondom: örülök az életnek!” A kérdésre, hogy vajon a megingathatatlan életöröm mellett mi lehet a hosszú élet titka, Marika néni így felel: „A munka. Rengeteget dolgoztam egész életemben. Volt, hogy ingáztam, már asszonyként a gyerekek mellől jártam be Pestre takarítani. Mivel szerettem a munkámat rendesen elvégezni, olykor még prémiumot is kaptam. Örültem, mert mindig jó helyre kerültem, és mindig mindenkit tiszteltem. Nem is tudom, milyen az, hogy valakire haragudni. Azt tanultam: ha csak egy almád van, vágd szét annyifelé, ahányan vagytok, oszd meg azokkal, akiknek nincs. Volt idő, amikor a felcsúti iskolában, a napköziben főztem, utána beindult a vendéglő. Nagy Janinak hívták a főnököt, azt mondja nekem: »Gyere, Maris, vállald el, pár embernél nem lesz több!« Tudod, hányra főztem? Százharmincra. Egyre többen jöttek, mondták, hogy itt olyan jó illat van, bemegyünk. Engem ezek a történések éltettek. Mindenki ismert, megbecsült, szeretett. Nagyon boldog voltam és az vagyok a mai napig.”

Megszámolni sem tudom, hányszor hagyta már el Marika néni száját ez a mondat, pedig hát őt sem kímélte az élet: „1995-ben halt meg a férjem, közel harminc éve egyedül vagyok. Huszonegy éves korában az egyik unokám is meghalt, súlyos betegséggel küzdött. Mindkét haláleset nagy törés volt számomra. Sokat gondolkodom rajta, hogy mennyi mindenben keresztülmegy az ember, de azt mondom, hogy soha nem szabad megtorpanni és feladni. Gyerekeim, unokáim, dédunokáim vannak, ha tönkremegyek, hogy fogok nekik segíteni? Imádkozom a nehézségek idején, s valahogy mindig adott erőt a Jóisten, hogy talpra tudjak állni. Lehet, van valami, ami még vár rám. Van is egy vágyam: szeretnék egyszer sok pénzt olvasni. Lottózom, s mindig azt várom, mikor nyerek már. Ha nyernék, mindet eljótékonykodnám. Először a beteg gyerekeknek adnék. Mert nekem ugyan minek lenne? Nekem már csak az kell, hogy örömet szerezzek és segítsék másoknak. Gyerekek, olyan szép az élet! Azzal telnek a napjaim, hogy dolgozgatok. Gondozom a hegyes-erős paprikáimat, öntözöm a virágjaimat. Örülök a virágoknak meg az unokáknak, a dédunokáknak. Egyik aranyosabb, mint a másik. Dédi, mikor sütsz valamit? – kérdezik. Nem győzöm a palacsintát sütni. Nehezen bírok már menni, de megyek, mert ha leülsz, ott maradsz. Nem szabad megállni. Hoztak a gyerekek botot, mondtam, nekem nem kell, majd ha megöregszem. Nem hagyom el magam. Magam körül mindent megcsinálok. Én még nem voltam se operában, se kórházban. Nem szabad megkeseredni. Örülni kell az életnek. Voltak napok, amikor egy forintunk sem volt. Szegény papa mondta: mi lesz velünk? Mondtam, papa, ne félj, majd kerül. Úgy is történt. Hogy honnan, nem tudom. A Jóisten gondoskodott. A kesergéssel nem segít, csak ront az ember. Én nagyon boldog vagyok.”

Ugye már mindenkinek nyilvánvaló a titok?

Nagy Enikő, fotó: Pesti Tamás

Spanyolok, portugálok, lengyelek, bolgárok, románok, ukránok és mi, magyarok – íme, a Lélek Kupa nemzetek sorában. A Puskás Akadémia – 2014 és 2019 után – harmadjára adott otthont a Real Madrid Alapítvány által életre hívott szociális és sportprogram futballtornájának, a Copa Almának. „A Real Madrid Alapítvány elkötelezett a gyermekek és a fiatalok iránt szerte a világban. Több mint 500 szociális és sportprogramunk működik – mesélte a mérkőzések közepette Rosa Roncal, a Real Madrid Alapítvány nemzetközi kapcsolatokért felelős vezetője. – Megtisztelő volt számunkra, hogy Európa első iskolája éppen a Puskás Akadémiával együttműködésben valósult meg, hiszen Puskás révén összeér a történetünk, és ugyanazok az értékeink is. A Puskás Akadémia a lehető legjobb hely, ahol valaha is ünnepezhettük a Copa Almat. Itt valóban otthon érezhetjük magunkat.” Rosa elmondta: maga a torna azért született meg, hogy az európai szociális és sportiskolák számára lehetőséget adjon a találkozásra, a kapcsolódásra, arra, hogy együtt legyenek, remek programokban és abban a tudásban osztozzanak, amelyet a saját iskolájukban szereztek.

A bő háromnapos torna során az egyes nemzetek nem csupán egymással mérkőztek meg – a kupa vezényszava, az integráció is tetten érhető volt egy-egy feladatban. „Az egyik nap vegyes csapatokban játszottunk, minden nemzetből egy-egy játékos alkotta a rögtönzött csapatot, amelynek az úgynevezett korfbaliban kellett bizonyítania – árulta a RealTanoda növendéke, Érsek Eszter. – Szerintem nagyon hasznos az, hogy ennyiféle nemzetrel találkozhatunk, mert nemzet és nemzet között van különbség. A többiek más ritmusban, más technikával játszanak. Sokat tanulhatunk tőlük. Túl azon, hogy a tornának köszönhetően még többet focizhatunk, új embereket ismerhetünk meg. Remélem, a Copa Alma után is barátok maradunk.” „Valóban nagyon érdekes, hogy az egyes nemzetek mennyire másként játszanak, máshogy cseleznek, máshogy gondolkoznak – tette hozzá Németh Máté, aki szintén a RealTanoda növendéke. – Ez a torna jó alkalom arra, hogy gyakoroljuk az angol nyelvet, na és persze lehetőséget ad a játékra.”

A Real Madrid azzal a céllal hozta létre alapítványát, hogy szolgálja a társadalmat, a szurkolókat szerte a világban, hiszen a drukkerek is minden támogatást megadnak a csapatnak – a szociális és sportiskolákon keresztül az alapítvány munkatársai reprezentálják a klub szolidaritását. „A spanyol futballkultúra a világ egyik legkiválóbbja – mondta el Móri Tamás, aki edzőként a RealTanoda 2011-es megalakulása óta részese a programnak. – Azt vallom: ha valakiktől, hát a királyiaktól rengeteget tanulhatunk, s a Real Madrid alapítványával való együttműködésnek hála a többi nemzetből inspirálva sok újat hozhatunk a labdarúgásunkba.”

A sportolás mellett fővárosunk nevezetességeinek játékos megismerése is szerepelt a programok között. A Got Talent mintájára életre hívott tehetségkutatóban pedig nemzetük sajátosságait mutatták meg a gyerekek. A RealTanoda növendékei a magyar sporttörténelem nagyjait alakították – feltűnt az olimpiai bajnokok között Hoszszú Katinka, Keleti Ágnes, Kabos Endre, Balczó András, Papp László, Csollány Szilveszter, Farkas Péter és Csermák József is, ahogyan az Aranycsapat és a vízilabda-válogatott egy-egy sikerét is eljátszották a mieink – előadásukkal a

Együtt Futball – lélekből

Felcsúti gyerekek a Real Madrid alapítványának tornáján

Öt év után újra a Puskás Akadémia lehetett a színtere a Real Madrid Alapítvány futballtornájának, a Copa Almának, avagy a Lélek Kupának, amely azért különleges, mert ezen a viadalon korántsem annyira a gólok és a pontok számítanak, sokkal inkább a legalapvetőbb emberi értékek. Hazánkat a RealTanoda program kiválasztottjai – közöttük felcsúti gyerekek – képviselték a hét nemzet fiataljait felvonultató tornán.

második helyet érdemelték ki. A harmadik helyezettek a románok, az elsők az ukránok lettek.

A kis futballistáknak különleges „szurkolójuk” is akadt: a Real Madrid egykori középpályása, a négyszeres spanyol bajnok, kétszeres UEFA-kupa-győztes, a hiszán válogatottal Eb-ezüstérmes Ricardo Gallego is bepillantott a tornába. „A Real Madrid Alapítvány nagyon fontosnak tartja, hogy a gyermekek számára értékeket közvetítsen a sport, jelesül a labdarúgás és a kosárlabda által. A Copa Alma ennek az érték közvetítésnek az eszköze” – mondta el a Real Madrid Alapítvány nagykövetségént érkező egykori labdarúgó, aki nagy tisztelője Puskásnak: „Madridban születtem, már gyermekként is minden Real-meccsen ott voltam. Puskás 1969-ben játszott a madridi búcsúmeccsét, bár csak tízéves voltam, jól emlékszem arra a fényes futballünnepre. Ahogy cseperedtem, egyre többet hallottam róla, s amikor felnőttként a Real első csapatában játszottam, büszke voltam, hogy

ismerhettem Puskást, aki nem csupán a Real Madrid, de az egész világ legendája volt. A Copa Alma a lehető legjobb helyen van hát a Puskás Akadémián, nem csupán a név és az akadémia adottságai miatt, hanem mert a Real Madrid és Magyarország története örökre összefonódott Puskás miatt.”

A Copa Almán a csapatok nem elsősorban győznek vagy veszítenek, hanem egy-egy, a futball által közvetített érték képviseletét nyerhetik el. Ahogyan a záróünnepségen kiderült, a legjobb csapatmunkát a spanyolok produkálták, a portugálok az egyenlőségben, a lengyelek az autonómiában voltak kiemelkedők, a bolgárok voltak a legmotiváltabbak, a románok önbecsülése volt a legmagasabb, az ukránok egyik csapata a rugalmasságban, a másik az egészség terén járt elől, a mieink pedig a tisztelet kategóriájában nem találtak legyőzőre.

Nagy Enikő
Fotó: Pesti Tamás

Felajánlás Közösségünkért

Oláh János szétosztja a Szerlelemfociért járó honoráriumát

Nemrégiben mutatták be a Szerlelemfoci című különleges könyvpárosot, amely a felcsúti Gödröstől egészen a Pancho Arénáig járja be a százesztendősi helyi futball történetét. A többéves kutatómunkával készült kétkötetes kiadvány első kötetében a szerző, Zsohár Melinda egykori labdarúgó, sportvezető, szurkoló anekdotái alapján rendezte össze a felcsúti amatőr labdarúgás történetét, a második kötetben pedig maguk a számok, az adatok mesélnek a múltból – mindez annak a gyűjtőmunkának az eredménye, amelyet a helyi foci „élő emlékezte”, a kiadvány társszerzője, Oláh János végzett.

Az egykori felcsúti hálóőr, aki később szakosztályvezetőként szolgált az egyesületnél, nem mindennapi felajánlást tett: lemond a munkájáért járó honoráriumáról, s az összeget teljes egészében Felcsútnak és a Puskás Akadémiának adományozza. Egy részét a Füttyölős tánc csoportnak ajánlja, hogy a táncosok új fellépőruhákat vásárolhassanak belőle; a másik részét a Gyöngyvirág Nyugdíjasklubnak szánja, hogy valamely ünnepi összejövetelüket így támogathassa; a harmadik részét a Puskás Akadémián évről évre odaítélt „az év kapusa” cím mindenkor birtokosa kapja, gondoskodva arról, hogy Jani bácsi halála után is elismerjék a felcsúti futballműhely legkiválóbb ifjú hálóőreit; a negyedik részből pedig em-

léktáblát szeretne készíttetni és elhelyezni a Pancho Aréna bejáratánál, az egykori öltöző helyén, tisztelegve a valamikori felcsúti sportvezetők és játékosok életműve előtt.

Felcsút és a Puskás Akadémia nevében hálásan köszönjük Jani bácsi nagylelkű felajánlását!

N. E.
Fotó: P. T.

Mesesarok Szarkafürdő

Írta: Feketéné Schneider Mária

A hónapok gyorsan következtek egymás után. Elérkezett a nyár. Meleg lett. A madáritatót egyre többször kellett utántölteni friss vízzel. No, nem azért, mert a madarak oly sokat ittak, hanem fürdőzésre használták. Gondoltak egyet, és beleugrottak, a közepén megálltak, majd szárnyukkal, farkukkal verdesni kezdték testükre a vizet. Mindig jött egy-egy csapat madár, hol cinegék, hol verebek, rozsdafarkúak, fakúszok, a nagyobbak közül fekete rigók, galambok, harkályok. Az itatóban mindig csak egy madár fürdött, a többi pedig türelmesen várakozott a sorára. Amikor a fürdőző madár befejezte a pancsolást, és kiugrott az itatóból, jött a soron következő. Nem volt veszekedés az elsőbbségért. A virágcserep alátétje megfelelőnek bizonyult, hiszen nagy forgalmat bonyolított le. A madaraknak a víz csak fél lábszárig ért, így nyugodtan, biztonságosan lubickolhattak benne. Mivel egy itató kevésnek tűnt, kineveztem egy másik virágcserep-alátétet is madáritatónak. Így lerövidült a várakozási idő. A madáritatókat az egyik fenyőfa alatt úgy helyeztem el, hogy az ablakból is jól megfigyelhetők legyenek a fürdőzők.

Ahogy emelkedett a hőmérséklet, a fekete rigók egyre jobban rákaptak a fürdőzésre, s mindig kilubickolták az itató vizének a felét. Egyszer egy harkályt is láttam, amint ivott a vízből, aztán ő is állandó vendégünk lett, sőt fajtársait is idecsalta. Sokszor előfordult, hogy neki is várakoznia kellett, mire a többi madár abbahagyta a fürdőzést. Ám addig sem tétlenkedett. Míg rákerült a sor, gyorsan megkopogtatta a fenyőfa törzsét. Érdekes, hogy még kora tavasszal erre a fenyőfára építették fészkeiket a szarkák. Sajnos magát a fészket nem lehet látni, mert a harmincéves fenyőfa tetejébe, fel, a magasba, a legsűrűbb ágak közé építették. Azt viszont láttam, ahogy a madarak térültek-fordultak újabb és újabb ágakkal a csőrükben. A szarkafészkek a leírások szerint bonyolult építmény, hiszen oldalbejáráttal és tetővel készül. Ezt az útszéli bozótban is meg lehet figyelni. Egyre forróbb és forróbb napok következtek, ahogy elérkeztünk július elejéhez. Ekkor már a búzáat arató kombájnok távoli zaja is elhallatszott ide. Egyre többször kellett a madáritatókat friss vízzel feltöltenem. Az idei évben született madarak már szárnyra kaptak, és csatlakoztak a fürdőzőkhöz. Szárnyukat verdesve magukra locsolták a vizet. Nagyon megtetszett ez a módi. Egyre többen jöttek. Reggel először az apró madarak érkeztek különböző csoportokban, aztán következtek a rigók, a galambok, a harkályok is.

Egyik nap viszont megszomjazott a szarka is. Ő ritka vendég volt eddig az itatónál, pedig ő lakik a legközebb hozzá. Leszállt a földre, és öles léptekkel, határozottan közeledett az itató felé. Nem várt a sorára, elvégre ő a környéken a legnagyobb madár. Ő itt az úr. Az övé az elsőbbség. Az összes többi madár elrepült, ahogy megjelent a szarka. Ivott egy kortyot, aztán még egyet, majd addig ivott, míg szomját oltotta. Akkor gondolt egyet, és körbeugrálta az itatót. Látszott rajta, hogy megtetszett neki a hely, egy kicsit tétovázott, nem tudta, mitévő legyen. Aztán hirtelen elgondolástól vezérelve egy nagy szökkenéssel az itató közepén termett, vagyis beleugrott. Kettőt-hármat toporgott az itató közepén, majd kitalálta, hogy szárnyával magára locsolja a vizet, igen ám, de a hosszú farka túllógott az itató oldalán, majd megakadt benne, s a madár ettől úgy megijedt, hogy azonnal elrepült. Nagyobb virágcserep-alátét kell – állapítottam meg azonnal. Körülnéztem a portán, hátha találok egy használaton kívüli nagyobb alátétet, olyat, amelyikben a szarka farka nem akad majd el fürdőzés közben. Találtam is egy megfelelőt, töltöttem bele vizet, és vártam a szarkákat. Ám helyettük egyelőre csak Kormit, a szomszéd macskát láttam, amint a madáritatóhoz ment a szomját oltani.

De nem kellett sokat várni, mert a szarka újból megjelent az itató közelében. Határozott lépteivel az új, nagyobb itatóhoz közelített, s minden teketóriázás nélkül beleugrott. Ekkor vettem észre Kormit, aki az egyik bokor mögött megbújva feszülten figyelte az eseményeket. Látszott rajta, hogy a madárra fáj a foga. Még jobban a földhöz lapult, és nagyon lassan kúszott előre a szarkafürdő felé. A mit sem sejtő nagyképű szarka mindeközben élvezte a fürdést, nem vette észre a rá leselkedő veszélyt. Kormi óvatosan közeledett, már kikerült a bokor takarásából, és nyílt terepre ért. Én is feszülten figyeltem, mi fog történni a következő pillanatokban. A szarka továbbra is élvezte a fürdőzést, Kormi pedig lassan haladt kiszemelt áldozata felé. Ám a szarka, mintha megérezte volna a közelgő veszélyt, hirtelen abbahagyta a fürdőzést, és abban a pillanatban fölrepült, Kormi pedig hoppon maradt, de ez nem keserítette el, mert majd próbálkozik újra, vadászszenvédelye úgysem hagyja nyugodni. A szarka sem adta fel a fürdőzés lehetőségét, a továbbiakban is igénybe vette az új medence által kínált szolgáltatást.

Fotó: pexels.com

Konyha Pain perdu

Az Endresz György Általános Iskola konyhájának rovata

A nyár kellős közepén a konyha életéből osztozik meg egy kedves pillanatot, amely természetesen a gasztronómia élményvilágához kapcsolódik.

A húsvét előtti egyik munkanapon az ügyvezető asszonyunk meglepetéssel készült. Az volt az ígérete, hogy reggelit készít a személyzet számára. Nos, az ígélet szép szó, és ő betartotta a szavát: pain perdu (ejtsd: pen perdüt) készített számunkra, vagyis igazán ízletes reggelit tett a tányérunkra. Megosztom a receptet, amely azóta odahaza a családban is nagy sikert aratott, sőt olykor a reggel nálunk étkezők is kényeztetődnek általa.

A pain perdu egyszerű elkészíteni. Szükségünk van egy finom fonott kalácsra, amelyet felszeletünk mintegy 1,5 cm-es szeletekre. Az egész tojásokat (3 db) összekeverjük vaníliás cukorral és tejszínnel (0,5 l). A tojásos tejszínbe behelyezzük a kalácsszeleteket, mint egy bundáskenyér készítésekor, és serpenyőben kevés vajon mindkét oldalukat lassan megsütjük. A tálalás is meghatározó. Mi tejszínhabbal kaptuk, amelyben friss áfonyaszemek rejtőztek. Az így elkészült étel igazi kényeztetés lehet a vendégek számára. Annyira finom, hogy nehéz szavakba önteni, s a reggelit igazi közösségi ünneppé varázsolja.

A pain perdu eredetileg egy tipikus francia reggeli étel, amely sokfelé képpen variálható. Az is döntés kérdése, hogy milyen pékárut választunk, nem muszáj kalácsból készíteni. Adhatunk hozzá fagyit, a gyümölcsök különböző variációit. Sőt, lehet karamellizálni. Én mondom: megéri kipróbálni, s a kreativitásunk számára új terepet biztosítani. A végeredményért cserébe valószínűleg elismerő szavakat és ízelményt kapunk majd.

Nagy László

Fotó: rebeccasherrow.com

Kert Klímaváltozás odahaza is

A Kertészeti Áruháza rovata

Fotó: pexels.com

Lassan elmúlik a kánikula, így a kertünk új erőre kaphat, kezdődhet a növények utolsó nagy „nekifutása” – a felkészülés a télre. A tűző napfény a kertünk hibáira is rávilágított, megvizsgálhatjuk hát, hogy növényeink milyen állapotban vészelték át az immár állandósulni látszó tikkasztó hőséget.

A kánikulai tapasztalatok alapján gondoljuk végig, hol szeretnénk nyáron több árnyékos, párás helyet kialakítani a kertünkben, illetve hol szeretnénk több napfényes részt. A tervezésnél vegyük figyelembe a növekedéssel elfoglalt területeket, s hogy az új fákkal és cserjékkel mennyire változtatjuk meg a meglévő arculatot.

Kertünk átalakítását ősszel kezdjük meg a fák és a cserjék beültetésével. A tervezéskor rajzoljuk fel a várható kontúrokat, ennek fontossága az öntözőrendszer megtervezésekor látszik majd, mivel a locsolást a kerthez alakítjuk ki, nem fordítva. Az elkészült öntözőrendszer után már nem lehet növényt ültetni, hiszen kitakarja a locsolás irányát, ezáltal „öntözési vakfolt” jön létre. A nyári kánikula eredményeképpen kertünkben száradás léphet fel, ám nem feltétlenül a vízhiány miatt. Vizsgáljuk meg alaposan a talajt, hogy nem keletkezett-e valamilyen víz-

nyelő vagy agyagos terület, amely a szerkezeti hibákért felel. Ilyen esetben talajcsere szükséges, amelynek ősszel jön el az ideje. Pázsitunkban a szárazabb területeken is megjelenhet ez a hiba, melyet talajcsere után felülvizsgálással javíthatunk ki. A légköri változásokat a gyümölcsfáink is megérik, elkezdhetnek száradni, olyasmint tapasztalhatunk, amit korábban nem (a jelenség neve: sárgabarackhőguta).

A díszkertkultúrában sok olyan növény nyer teret, amely egzotikumnak számít hazánkban. A kertészetekben immár nagy számban keresik a pálmákat és a mediterrán növényeket. Számptalan kertben már beültették a törzses pálmát (a kínai kenderpálmát), amely jó eséllyel vészeli át az elmúlt évek enyhe teleit. Megjelentek a déli országokból az olajfák, amelyek szintén a földben telelnek (képünkön), és feltűntek a citrusfélék is. Teleltetéskor fagyvédő fólia használatával növelhetjük a növények védelmét.

A kertünk átépítésekor szenteljünk hát nagy figyelmet a változó éghajlati viszonyoknak, melyek a következő generáció számára alighanem a legnagyobb kihívást jelentik majd.

Harangszó

Szentmisék és igeliturgiák rendje

HÉTFŐ

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 7:00

KEDD

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 7:00

SZERDA

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 7:00

ALCSÚTDOBOZ JÉZUS SZÍVE TEMPLOM
SZENTMISE 17:30

CSÜTÖRTÖK

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTSÉGIMÁDÁS 17:00

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 18:00

PÉNTEK

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTSÉGIMÁDÁS MINDEN ELSŐ PÉNTEKEN! 17:00

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 18:00

SZOMBAT

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 18:00

ÓBAROK SZENT KERESZT FELMAGASZTALÁSA TEMPLOM
SZENTMISE MINDEN HARMADIK SZOMBATON! 18:00

VASÁRNAP

BICSKE SZENTHÁROMSÁG TEMPLOM
SZENTMISE 9:00

CSABDI SZENT LÁSZLÓ TEMPLOM
SZENTMISE 9:00

ALCSÚTDOBOZ JÉZUS SZÍVE TEMPLOM
SZENTMISE /VAGY ITELITURGIA/ 11:00

FELCSÚT NAGYBOLDOGASSZONY TEMPLOM
SZENTMISE /VAGY ITELITURGIA/ 11:00

SZÁRLIGET MÁRIA MAGDOLNA TEMPLOM
SZENTMISE /VAGY ITELITURGIA/ 11:00

PLÉBÁNIA HIVATAL

2060 BICSKE, HŐSÖK TERE 1.

www.bicskeiplebania.hu

bicskeiplebania@gmail.com

+36 70 943 7480; +36 30 1923 455

Bicske, társplébániái /Alcsútdoboz, Csabdi és Felcsút/ valamint filiái /Szárliget, Óbarok, Nagygyháza és Vasztélypuszta/ területén élő hívek vagy a fenti területeken szentség kiszolgáltatását kérők hivatali időben intézhetik ügyeiket:

HÉTFŐN 9:00-12:00

PÉNTEKEN 14:00-17:00

Hivatali időn kívül csak előzetes bejelentkezéssel tudunk segíteni, ezért sürgős esetben keressen minket telefonon vagy emailen!

Temetői ügyben hívja a +36 70 257 5339 telefonszámot

A mai világban gyakran hallhatjuk a megállapítást: „Ma már semmi sem szent.” Ezt a mondatot talán mi magunk is egyetértéssel fogadjuk, hiszen a felgyorsult életritmus, az anyagi javak hajszolása és az eldobható eszközök használata közepette könnyen elfelejtjük, mi is az igazán értékes az életünkben. Ám érdemes elgondolkodnunk azon, hogy valóban elveszték-e a szent dolgok, vagy csupán új megközelítést igényelnek.

A szent fogalma nem csupán vallási kontextusban értelmezhető, hanem az élet minden területére kiterjedhet. Szent lehet bármi, ami Istennek van elkülönítve, ami értékes, és ami az emberi létezés legmélyebb igazságait hordozza magában. Szent az élet, amely Isten legnagyobb ajándéka, és szentek azok az értékek, amelyek gazdaggá és teljessé teszik azt.

Az evangélium, Isten kijelentett szava szintén szent. Az evangélium üzenete minden kor számára örök és változatlan, magában hordozza a szeretet, a megbocsátás és a megváltás üzenetét. De hogyan védhetjük meg hitünk értékeit egy olyan világban, ahol mindent eláraszt az érdektelenség és az ellenségeskedés? Hogyan ismerhetjük fel, kivel és mikor érdemes megosztani az evangélium üzenetét?

Fontos, hogy bölcsen és megfontoltan osszuk meg a hitünket. A hit ébredése nem egyszeri esemény, hanem folyamat, amely során Isten munkálkodik az emberek szívében. Türelmet és érzékenységet igényel mások felé közeledni, felismer-

Fotó: pexels.com

Szent értékek

Református gondolatok

ve, ki az, aki nyitott az evangélium befogadására. Hirdessük és osszuk az evangélium örömhírét, de okosan és tapintatosan.

A hegyi beszédben megjelenő gyöngyök kifejezés alatt gondolhatunk a boldogmondások erényeire. A lelki szegénység, a szelídség, az igazság iránti éhség és szomjúság, az irgalmasság, a tisztaszívűség, a békességszerzés és az igazságért való szenvedés mind olyan kincsek, amelyek krisztusibbá és nemesebbé teszik az embert. Ezek az értékek gyöngyfűzőként díszítik annak viselőjét.

Azonban ezek az értékek csak akkor nyernek igazán értelmet, ha megfelelő környezetben és időben osztjuk meg őket. Ahogyan egyikünk sem dobná oda drága gyöngysorát a disznóknak, úgy hiábavaló a lelki értékeket olyanokra erőltetni, akik nem nyitottak a befogadásukra (Máté 7,6). Ez nem jelenti azt, hogy lemondanánk azokról, akik nem értik meg azonnal az evangélium üzenetét, hanem azt, hogy érzékenységgel és türelemmel közeledjünk hozzájuk.

Jézus ezt a mondatot azután mondta, miután arról tanított, hogy a keresztyén ember nem ítélkezhet más ember felett. De ez nem ellentmondás, hanem egymás kiegészítése. Az ítélethozás és a bölcs megosztás kettőssége arra hív bennünket, hogy mélyebben értsük meg az emberi természetet és az isteni igazságokat. Nem szabad elítélnünk másokat, ugyanakkor bölcsnek kell lennünk abban, hogy mikor és kivel osztjuk meg hitünk kincseit. Jézus szavaiban az ebek és a disznók nem azonosíthatók a világgal. A világnak szüksége

van az evangélium üzenetére, és nekünk, hívőknek az a feladatunk, hogy mindenkihez eljuttassuk azt, de bölcsességgel és józansággal.

Fontos megértenünk, hogy a gyülekezeti, egyházi belső veszélyek, amelyeket a bűnös, megbánás nélküli tagok jelentenek, legalább annyira fontosak, mint a külső fenyegetések. A közösségben rejlő veszélyek figyelmen kívül hagyása gyengítheti az egységet és a hatékonyságot. Az ilyen emberekkel szemben szeretettel és vigyázatossággal kell eljárunk.

Ehhez meg kell tanulnunk úgy élni, hogy ha nem szólhatunk az embereknek Istenről, akkor még mindig marad egy hatalmas eszközünk: szólhatunk róluk Istennek. Az imádság ereje áthidalhat minden távolságot és megoldhat minden problémát, amit emberi erővel nem tudunk megoldani. Az ima nem csupán egyéni cselekedet, hanem közösségi élmény is, amely erősíti a hitet és összeköti a hívőket egymással és Istennel.

Összefoglalva: a mai világ kihívásai ellenére sem vesztek el a szent dolgok, csak hozzáállásunk megváltoztatását igénylik. Bölcsen és érzékenyen osszuk meg hitünk értékeit, és türelemmel közeledjünk azokhoz, akik nyitottak az evangélium befogadására. Ne ítélkezzünk, hanem szeretettel és vigyázatossággal cselekedjünk közösségeinkben. Az imádság ereje pedig hatalmas eszköz, amely áthidalhat minden távolságot és megoldhat minden problémát. Éljük úgy, hogy életünk példája által is hirdessük az evangélium örömhírét!

Szarka Zsolt református segédlelkész

Mozaik

Tudta-e, hogy...

lásához. Itt említem meg dr. Hugonnai Vilma (1847-1922) első magyar orvosnőt, aki hatalmas ellenszélben, kitartásának, eltökéltségének, tudásvágyának köszönhetően kivételes eredményeket ért el a gyógyítás területén. Természetesen a doktornő felmenőinek történetében fellelhető egy felcsúti szál is.

Dédapja, Szent-Györgyi Horváth Zsigmond (1770-1824) 1797-ben Felcsútra költözött családjával. A királynak tett szolgálataiért grófi rangot kapott, és elnyerte az Aransarkantyús Vitéz címet, ekkor vette fel a Hugonnay családnevet. 1824. december 27-én elhunyt, a felcsúti családi sírboltban helyezték örök nyugalomra. Nevéhez fűződik a ma is kedvelt budai Horváth-kert kialakítása. Sokunknak ismerősen cseng a Lajtai Lajos által megkomponált, „Legyen a Horváth-kertben Budán...” kezdetű operettszláger. Szintén a Horváth-Hugonnay család – köztük gróf Hugonnay Kálmán, Vilma édesapja – nevéhez fűződik a füredi Anna-bál megszervezése is.

Noll Zoltán

Isten éltesse!

Mészáros László polgármester július hónap legalább 70 esztendő megélt születésnapjait is köszöntötte.

Papp Istvánné Erzsébet 84., Schmidt Istvánné Judit a 75., F. Kiss Lajosné Mária a 73., Héring Terézia a 74., Marácz Lászlóné Pirocska a 84., dr. Györgyi Viktor István a 78., Uri Hajnalka a 75., Palotás Kálmán a 87., Litter Lászlóné Erzsébet a 83., Polyák Jánosné Erzsébet a 74., Léránt István a 78., Nagy János a 73., Schmidt Jánosné Erzsébet a 73., Vörös József a 74., Kelemen Mihályné Mária a 83., Fogarasi József a 73. születésnapját ünnepelte.

Július elseje a magyar egészségügy napja, más néven: Semmelweis-nap. Ez alkalomból szeretettel és tisztelettel köszöntöm az egészségügyben dolgozókat, munkájukat megköszönve sok erőt és kitartást kívánok hivatásuk gyakor-

Pályázat

Színpadfedés beszerzése

Támogatási összege: 9 999 999,-Ft.

Támogatás mértéke: 95%

Projekt azonosítószáma: VP6-19.2.1.-96-6-2.

Felcsút Községi Önkormányzat a Völgy Vidék Közösség – Helyi fejlesztések támogatása kiírás keretében támogatásban részesült a „Színpadfedés beszerzése” című pályázatával. A projekt keretében az Önkormányzat a már korábban megvásárolt színpad tartozékát, a színpad fedését, tetőszerkezetét vásárolta meg. Az eszköz egy 8 m x 6 m x 7,5 m fedőszerkezettel rendelkező, hátrafelé lejtő kialakítású, kézi csörlős emelésű, tetőponyvával, biztonságtechnikai berendezésekkel, tanúsítvánnyal rendelkező, a meglévő színpaddal kompatibilis tetőszerkezet. A megvalósuló rendezvények színvonalának emelését, költségeinek csökkentését eredményezi a beszerzés. A projekt a településen működő különböző civil szervezetekkel, östermelőkkel együttműködésben valósult meg.

Hirdetésméretetek

1/10 fekvő:	90x50 mm
2/10 álló:	90x105 mm
2/10 fekvő:	184x50 mm
1/4 álló:	90x131 mm
1/4 fekvő:	184x63 mm
1/2 fekvő:	184x131 mm
1/2 álló:	90x 268 mm
1/1 tükör:	184x 268 mm
1/1 kifutó:	210x297mm
	+ 5-5 mm kifutó

Műszaki kereskedés nyílt az Agro-Felcsút Kft.-nél

A környék legnagyobb raktárkészletével várjuk kedves vásárlóinkat!

Agro-Felcsút Kft.
Telefon: 06 20 284 9076
Cím: 8086 Felcsút, Fő u. 1.
E-mail: kozpont@agro-felcsut.hu

VÁL-VÖLGYE PÉKSÉG ÉS HENTESÜZLET

Kínálatunk:
• sertés hússal • baromfi hússal • húskészítmények
• pékáru • tejtermék • üdítő • szárazáru

Nyitvatartás:
H-P: 05.30-18.00
Szombat: 05.30-14.00
Vasárnap: Zárva

8087 Alcsútdoboz, Béke utca 1.
Tel.: 06-20/535-0503
facebook.com/valvolgyepekesg

SZERETETTEL VÁRJUK KEDVES VÁSÁRLÓINKAT!

@ jotojas.hu

Friss tojást, roppanós almát és édes almát egy helyről a termelőtől, Felcsút Szűnyogpusztán a tojójáznál.

PÁK-TO Kft.
Tel.: +36 22 701 966
www.jotojas.hu

FELEJTHETETLEN ÉLMÉNYEK ÉS CSODÁS ÍZEK VÁRNAK A TÓ ÉTTEREM ÉS ÉLMÉNYKÖZPONTBAN!

PRÓBALJÁTOK KI ÚJ ÉTLAPUNKAT! VÁRUNK SZERETETTEL!

TÓ ÉTTEREM ÉS ÉLMÉNYKÖZPONT

CÍMÜNK: 8086 FELCSÚT, FŐ UTCA 4/A
ASZTALFOGLALÁS: +36 30 4862385
WWW.TOETTEREM.HU

R-KÖRD

Vasúti biztosítóberendezés, távközlés és erősáram tervezése, kivitelezése

Konferenciák, rendezvények, lakodalmak kiváló helyszíne, a festői Alcsúti Arborétum mellett.

Keresse fel éttermünket is!
www.puskashotel.hu
info@puskashotel.hu
foglalas@puskashotel.hu
Telefon: 22-701-017

PUSKÁS SPORT HOTEL AKADÉMIA

Közérdekű információk

Bicskei Járási Hivatal – ügyfélfogadás

2060 Bicske, Szent István u. 7-11., tel.: 06-22/795-820

Járási hivatalvezető: Szabó Gábor

A járáshoz tartozó települések: Alcsútdoboz, Bicske, Bodmér, Csabdi, Csákvár, Etyek, Felcsút, Gánt, Mány, Óbarok, Szár, Tabajd, Újbarok, Vértesacsfa, Vértesboglár
E-mail: hivatal.bicske@fejer.gov.hu

Kormányablak osztály – ügyfélfogadás

Osztályvezető: Vakánné Petrovics Ildikó

Központi telefonszám: 06-22/795-948

hétfő, szerda: 8.00–18.00

kedd: 7.00–15.00

csütörtök: 8.00–16.00

péntek: 8.00–11.00

Földhivatal – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–14.00 és 13.00–15.00

csütörtök: 8.00–11.00 csak kamarai tagoknak

péntek: 8.00–11.00

Hatósági és Gyámügyi Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Foglalkoztatási Osztály – ügyfélfogadás

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–14.00

péntek: 8.00–12.00

Kihelyezett NAV-ügyfélszolgálat

csütörtök: 13.00–15.00

Tessely Zoltán országgyűlési képviselő fogadóóraja

2060 Bicske, Szent István út 1.

páros héten: szerda: 16.00–18.00

páratlan héten: csütörtök: 10.00–12.00

Önkormányzati Hivatal – ügyfélfogadás

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-22/594-036

Ügyfélfogadási rend:

hétfő, szerda: 8.00–16.00

péntek: 8.00–12.00

Polgármesteri fogadóórák

Tel.: 06-22/594-036

hétfőn 8.00 órától (előzetes időpontfoglalás szükséges)

Faluház és Községi Szintér

8086 Felcsút, Fő utca 137., tel.: 06-22/594-368

E-mail: faluhaz@felcsut.hu

Szarvas Józsefné: 06-70/450-8704

Csatlós né Horváth Brigitta: 06-22/594-368

Nyitvatartás:

hétfő: 7.00–17.30

kedd, szerda, csütörtök: 7.00–16.00

péntek: 7.00–15.00

Háziorvosi rendelő (Faluház)

Dr. Ficzer Ferenc háziorvos

hétfő, szerda: 12.00–15.00

kedd, csütörtök: 9.00–12.00

péntek: 8.00–12.00

Az orvosi rendelő a 06-22/594-072-es telefonszámon és a felcsut.rendelo@gmail.com e-mail címen érhető el.

Háziorvosi ügyeleti ellátás

2060 Bicske, Kossuth tér 17.

(Bejárat a rendelő oldalánál található ajtón, csengetni kell.)

Telefonszám (Fejér vármegyében): 1830

Hétköznap: 16.00 és 22.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 8.00 és 14.00 között

Sürgősségi ügyeleti vagy mentőellátás

Központi ügyeleti telefonszám: 1830

Egységes segélyhívó rendszer: 112 (mentők)

Hétköznap: 22.00 és 8.00 között

Hétvégén és ünnepnapon: 14.00 és 8.00 között

Telephelyek:

8000 Székesfehérvár, Hunyadi u. 2.

2400 Dunaújváros, Vasmű u. 10.

2030 Érd, Szabadság tér 9.

Védőnői szolgálat (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137.

Makai Kinga védőnő: 06-30/970-8517

szerda: 9.00–11.00 (orvossal közösen), 11.00–13.00 (önállóan)

Gyógyszertár (Faluház)

8086 Felcsút, Fő u. 137., tel.: 06-22/252-550

Nyitvatartás: a háziorvosi rendelő nyitvatartása szerint, rendelési időben.

Posta

8086 Felcsút, Fő utca 73., tel.: 06-22/594-049

Nyitvatartás hétfőtől péntekig 8.00 és 16.00 között

Könyvtári, Információs és Községi Hely

8086 Felcsút, Fő u. 68.

Könyvtárvezető: Szecsódi Zsoltné

Tel.: 06-70/338-4814

E-mail: szecsodizsuzsa@freemail.hu

Nyitvatartás:

hétfő, szerda, csütörtök: 8.00–16.00

kedd: 14.00–18.00

péntek: 9.00–14.00

szombat: ügyelet időpontegyeztetéssel

Bicskei Rendőrkapitányság

2060 Bicske, Kísfaludy u. 56., tel.: 06-22/566-020

E-mail: bicskerk@fejer.police.hu

Sürgős esetben hívható: 112

Körzeti megbízott

8086 Felcsút, Fő u. 191., Gáfor János: 06-20/526-8664

Polgárőrség

8086 Felcsút, Fő utca 75., tel.: 06-30/248-9609

Felcsút Biztonságért Polgárőr Egyesület

Elnök: Kiss József

Tevékenységi terület: Felcsút bel- és külterület

Esély Gyermekejöléti Alapítvány

8086 Felcsút, Fő u. 68., tel.: 06-70/450-8733

Fogorvosi rendelő

Dr. Hargitai Egészségügyi Közhasznú Nonprofit Kft.

(Az egészségbiztosítóval szerződésben álló rendelő.)

Rendel: Dr. Hargitai László fogszakorvos

Rendelési idő:

Alcsútdobozon: tel.: 06-22/353-250 (Csak előjegyzéssel)

hétfő: 11.00–17.30

kedd: 7.00–8.00 – elsősegély

csütörtök: 7.00–10.00 – iskolafogászat

7.00–8.00 – elsősegély

péntek: 10.30–17.30

Felcsúton: tel.: 06-22/668-224

Időpontkérés szükséges, rendelési idő előtt egy órával és

rendelési idő alatt 16.00 óráig!

szerda: 10.30–17.30

Alcsútdobozai rendelő – prevenció rendelés:

hétfő, péntek: 9.30–11.00

Felcsúti rendelő:

szerda: 9.00–10.30 (Csak előjegyzéssel)

Falugazdász

Gyenes Péter: 06-70/490-6170

Közjegyző

2060 Bicske, Szent István út 35.

Dr. Poszavec Rita: 06-22/566-440

E-mail: iroda.bicske@kozjegyzo.hu

poszavec.rita@kozjegyzo.hu

Nyitvatartás:

hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8.00–12.00, 13.00–15.30

péntek: 8.00–12.00

Felcsúti Hírlap

A Felcsúti Önkormányzat hivatalos, ingyenes hírlevele, megjelenik havonta harminkét oldalon, 900 példányban. Nyilvántartásba véve a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal által 163/2233/3/2011. számon.

Felelős kiadó: dr. Sisa András jegyző, **Kiadja:** Felcsút Község Önkormányzata, **Hirdetésfelvétel:** titkarsag@felcsut.hu

Kéziratleadás: 20/336-2680; stefananett@felcsut.hu, **Terjesztési észrevételek:** muszak@felcsut.hu